

Arrest

nr. 208 747 van 4 september 2018
in de zaken RvV X / IV en X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat M. VAN BEURDEN
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

2. ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 29 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Bayangi te behoren. U verklaarde geboren te zijn in de stad Ossing-Mamfe op (...). U liep basisschool en secundaire school in de stad Kumba, en u studeerde af aan de secundaire school in de stad Bamenda. U kreeg daarna de kans om aan de universiteit te studeren, maar u weigerde dit.

U wilde immers uw droom waarmaken, namelijk voetballer worden. U voetbalde in verschillende steden en u deed ook zaken in bepaalde steden. Zodoende verbleef u voor bepaalde periodes in de steden Mboya, Limbe, Bamenda, Douala en Yaoundé. Uw moeder en twee zussen, genaamd G. (...) en N. (...), bevinden zich al meer dan tien jaar in het buitenland.

Uw moeder en G. (...) wonen in de staat Arizona, in de Verenigde Staten, en N. (...) heeft de Britse nationaliteit. Uw vader en uw jongere broer C. (...) bleven in de stad Mamfe wonen. Uw broer ging naar de universiteit. In het jaar 2015 beslist u om naar China te gaan om de Chinese taal en cultuur te studeren, omdat er vraag was naar Chinese tolken in Kameroen. Uw moeder stelde zich borg voor deze reis. U vertrok in de maand november van het jaar 2016 naar de provincie Shangdong, om te studeren aan de Jining universiteit. U studeerde er twee jaar. U deed zowel een opleiding in Chinese taal en cultuur, als in Finance en Economy. Tijdens uw verblijf in China sloot u zich aan bij de groep "Zuid-Kameroen in China". Deze groep was vooral actief op WhatsApp. Door middel van een groeps-chat werden berichten doorgegeven over de gebeurtenissen in Kameroen. De groep discussieerde ook over de politieke kwestie van Zuid-Kameroen, en probeerde geld in te zamelen voor de Zuid-Kameroense vluchtelingen in Nigeria.

U maakte uiteindelijk uw opleiding Finance en Economy niet af, en in de maand juni van het jaar 2018 besliste u voorgoed naar Kameroen terug te keren, om er een zaak in kleren en pruiken te starten. U vertrok op 22 juni 2018 naar Kameroen, en u maakte een tussenlanding in Brussel, op de luchthaven van Zaventem. Na uw aankomst in Zaventem, schakelde u uw telefoon terug in, en u bleek een WhatsApp-bericht te hebben gekregen van uw vriend D. (...). Hij waarschuwde u om niet naar Kameroen terug te keren en te blijven waar u was, aangezien uw vader was vermoord door het Kameroense leger. Het leger was op zoek naar uw broer, die zich – zonder uw medeweten – had aangesloten bij de Zuid-Kameroense verdedigingsgroepen. Uw broer, uw vrouw en uw kinderen, zag D. (...) het bos in vluchten. Zelf was hij ook op de vlucht. U heeft even met hem kunnen spreken via WhatsApp, maar nadien heeft u niets meer van hem gehoord. Nadat u dit bericht had gekregen, was u zeer verward, en u raakte op die manier uw paspoort en boarding pass kwijt. U ging dit aangeven bij medewerkers in de luchthaven, en uiteindelijk werd u naar de dienst immigratie geleid.

U vroeg een eerste maal internationale bescherming aan, op de luchthaven van Zaventem, op 22 juni 2018. Er werd vastgesteld dat u geen reisdocumenten bij zich had. Daarop werd u in het gesloten centrum Caricole geplaatst, in Steenokkerzeel. Op 18 juli 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 8 augustus 2018. Er werd gepland om u terug te leiden naar uw land van herkomst op 17 augustus 2018. Op 16 augustus 2018 diende u echter een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U legt, ter ondersteuning van dit volgend verzoek, foto's neer van uw geboorteplaats en familie, alsook twee video's, waarvan u stelt dat ze zijn opgenomen in Kameroen.

B. Motivering

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, namelijk dat u niet naar uw land van herkomst, met name Kameroen, kan terugkeren omwille van het feit dat uw vader door de Kameroense autoriteiten werd gedood, en uw broer lid is van een rebellenbeweging, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid (dd.18/07/2018) en deze

motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd (dd.8/08/2018). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

Wat betreft uw verklaringen dat uw vader werd vermoord in uw geboortedorp Mamfe, en dat uw huidige verklaringen en de nieuwe elementen waarop uw tweede verzoek tot internationale bescherming steunt, verbonden zijn met uw eerste aanvraag (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 1.1 en 1.2), dient vastgesteld dat dit geenszins een nieuw element constitueert. Er werd immers vastgesteld dat uw fundamenteel gebrek aan interesse over de situatie in de regio van Zuid-Kameroen, en de gebeurtenissen in de woonplaatsen van uw familieleden, de geloofwaardigheid van uw algehele asielaanslag ernstig ondermijnd heeft. Zodoende kon eveneens niet worden aangenomen dat de door u beweerde aanslag op uw vaders leven, en de daaropvolgende vlucht van uw familie, daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Dat u in het kader van uw tweede verzoek enkel herhaalt dat uw vader werd gedood in Kameroen, en dat u vanwege de vervolging van uw familieleden vreest om eveneens te worden opgesloten bij terugkeer naar Kameroen, en te zullen worden gedood in de gevangenis (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 5.1), brengt dan ook niets bij.

Wat betreft de door u, in het kader van uw tweede verzoek, neergelegde foto's, dient opgemerkt dat zij de gedane vaststellingen niet weten te wijzigen. Dergelijke foto's hebben slechts bewijswaarde wanneer zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, er werd hierboven reeds vastgesteld dat u geenszins geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. U stelde dat op deze foto's uw vader te zien is, die werd gedood door een kogel (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 1.1 en punt 5.2). Verder stelde u ook foto's te hebben neergelegd van uw huis in het dorp Mamfe, en van jongemannen die in het dorp Mamfe werden gedood (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 3.1 en punt 5.2). Er dient echter opgemerkt dat op geen enkele manier kan worden vastgesteld dat op deze foto's werkelijk uw vader, en uw huis, te zien is. Alsook, kan geenszins worden vastgesteld dat deze foto's daadwerkelijk in Mamfe werden genomen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Wat betreft de door u, in het kader van uw tweede verzoek, neergelegde video's, dient eveneens opgemerkt, dat zij de gedane vaststellingen niet weten te wijzigen. U stelde dat deze video's bewijzen hoe de regering huizen platbranden, en mensen vermoorden, in uw regio van herkomst (zie *Written Declaration Plural Application*, p. 6/22 – achterkant eerste blz). U stelde dat deze video's tonen dat er een genocide aan de gang is in het dorp Mamfe, en heel de Zuid-Kameroense regio. Opnieuw dient opgemerkt dat er op geen enkele manier objectief kan worden vastgesteld dat deze beelden werkelijk werd opgenomen in het dorp Mamfe of de Zuid-Kameroense regio. Daarenboven werd in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming reeds gesteld dat er in uw geval geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet (dd.17/08/2018). Deze vaststelling werd overigens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (dd 8/08/2018).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De beide op 27 augustus 2018 ingediende verzoekschriften, met name het verzoekschrift dat bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 223 855 / IV en het verzoekschrift dat bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 223 846 / IV, zijn gericht tegen dezelfde, voormelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2018, gekend onder het CG nummer 1801211Z.

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) worden de beroepen met rolnummers RvV 223 855 / IV en RvV 223 846 / IV van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV 223 855 / IV.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 223 846 / IV.

3. Over het verzoek tot schorsing

Verzoeker vraagt in het onderhavige verzoekschrift *“om alsnog schorsende werking toe te kennen aan voorliggende procedure”*.

Dient echter te worden gewezen op de inhoud van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de bevoegdheid van de Raad in onderhavige procedure bepaalt. Overeenkomstig het tweede lid van voornoemde bepaling kan de Raad de bestreden beslissing enkel bevestigen of hervormen of, in welbepaalde gevallen, vernietigen.

4. Het verzoekschrift

4.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van artikel 3 van het EVRM.

Hij vat zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent (het procedurele luik van) deze bepaling.

Verzoeker voert aan dat er nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende bronnen, zoals EASO en UNHCR en relevante mensenrechtenorganisaties, moet worden verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong. Ook moeten de voorgelegde documenten en verklaringen deugdelijk worden onderzocht. Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de medewerkingsplicht en de beoordeling van en de bewijslast in verzoeken om internationale bescherming. Verzoeker kon verschillende foto's en twee filmpjes neerleggen. De inhoud hiervan kwam overeen met de door hem beschreven feiten. Verweerder wijst deze bewijzen af louter omdat zijn eerdere verklaringen ongeloofwaardig werden bevonden. De foto's en filmpjes stemmen echter overeen met landeninformatie over de huidige crisissituatie in Kameroen. Verzoeker wijst op een arrest van het EHRM en stelt dat verweerder door de documenten af te wijzen zonder deze aan bijkomend onderzoek te onderwerpen voorbijgaat aan de verplichting in artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker geeft andermaal enkele theoretische beschouwingen omtrent voormelde bepaling en verwijt verweerder dat hij niet werd gehoord en dat evenmin verzocht werd naar bijkomende informatie over de neergelegde stukken. Verweerder liet dus na een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren.

Verzoeker legt heden bijkomend een medisch attest neer waaruit blijkt dat hij kampt met ernstige mentale problemen waarvoor hij wekelijks wordt opgevolgd door de centrum-psycholoog.

Tevens legt hij een persartikel neer waaruit de verklaarde problematiek blijkt.

Verweerder dient alle informatie en stukken samen te lezen met de bestaande landenrapporten en persartikels. Verzoeker wijst op de volatiele situatie in het Engelstalige deel van Kameroen. Volgens hem blijkt uit de beschikbare informatie dat het zijn van een Engelstalige Kameroener op zich reeds een reëel risico inhoudt op ernstige schade. Engelstaligen worden in Kameroen blootgesteld aan verregaande sociale discriminatie door medeburgers en de overheid, worden regelmatig slachtoffer van arbitraire detentie en lopen gevaar om te worden aangevallen, gefolterd of gedood.

Verzoeker stelt dat hij als Engelstalige deel uitmaakt van een kwetsbare groep in Kameroen en risico loopt om slachtoffer te worden van het blind geweld dat er woedt. Verweerder had hiernaar grondig onderzoek moeten voeren doch deed dit blijkens de inhoud van het dossier niet.

Verweerder had eveneens moeten onderzoeken wat het lot is van geweigerde Engelstalige asielzoekers in Kameroen. Verzoeker wijst op algemene informatie dienaangaande.

Teruggekeerde asielzoekers worden in Kameroen beschouwd als landverraders en criminelen. Verweerder hield hiermee geen rekening.

4.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een psychologisch attest (bijlage 3), een persartikel (bijlage 4) en algemene informatie (bijlagen 5-7) bij het verzoekschrift.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

5.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5.3. Waar verzoeker verweerder verwijt dat hij in het kader van zijn onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming en bij het onderzoek naar de criteria bepaald in voormeld wetsartikel niet opnieuw werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, kan voorts worden opgemerkt dat verzoeker niet nader duidt op basis van welke bepaling of beginsel hij opnieuw gehoord had moeten worden. Daarenboven dient verzoeker te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien welk belang verzoeker erbij heeft om *post factum* op te werpen dat er een persoonlijk onderhoud had moeten plaatsvinden. Uit niets blijkt dat hij het CGVS verzocht om in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming (opnieuw) te worden gehoord. Verder duidt hij niet wat hij tijdens zulk nieuw persoonlijk onderhoud dan wel concreet had willen toevoegen of uiteenzetten. Bovendien had hij de kans om de nodige toevoegingen te doen middels het voorliggende verzoekschrift.

5.4. Verzoeker blijft in het onderhavige verzoekschrift vasthouden aan de vluchtmotieven, de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zoals reeds aangevoerd in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Deze feiten en vrees maakten echter reeds het voorwerp uit van de beoordeling die geschiedde bij arrest nr. 207 587 van 8 augustus 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Ten aanzien van de nieuwe elementen die verzoeker eerder gedurende zijn huidige verzoek om internationale bescherming bijbracht ter staving van de concrete, door hem aangehaalde asielmotieven betreffende zijn familieleden in Kameroen en zijn activiteiten in China, wordt in de bestreden beslissing en mede gelet op de inhoud van het voormelde arrest van de RvV vooreerst met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, namelijk dat u niet naar uw land van herkomst, met name Kameroen, kan

terugkeren omwille van het feit dat uw vader door de Kameroense autoriteiten werd gedood, en uw broer lid is van een rebellenbeweging, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid (dd.18/07/2018) en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd (dd.8/08/2018). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft uw verklaringen dat uw vader werd vermoord in uw geboortedorp Mamfe, en dat uw huidige verklaringen en de nieuwe elementen waarop uw tweede verzoek tot internationale bescherming steunt, verbonden zijn met uw eerste aanvraag (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 1.1 en 1.2), dient vastgesteld dat dit geenszins een nieuw element constitueert. Er werd immers vastgesteld dat uw fundamenteel gebrek aan interesse over de situatie in de regio van Zuid-Kameroen, en de gebeurtenissen in de woonplaatsen van uw familieleden, de geloofwaardigheid van uw algehele asielaanslag ernstig ondermijnd heeft. Zodoende kon eveneens niet worden aangenomen dat de door u beweerde aanslag op uw vaders leven, en de daaropvolgende vlucht van uw familie, daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Dat u in het kader van uw tweede verzoek enkel herhaalt dat uw vader werd gedood in Kameroen, en dat u vanwege de vervolging van uw familieleden vreest om eveneens te worden opgesloten bij terugkeer naar Kameroen, en te zullen worden gedood in de gevangenis (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 5.1), brengt dan ook niets bij.

Wat betreft de door u, in het kader van uw tweede verzoek, neergelegde foto's, dient opgemerkt dat zij de gedane vaststellingen niet weten te wijzigen. Dergelijke foto's hebben slechts bewijswaarde wanneer zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Echter, er werd hierboven reeds vastgesteld dat u geenszins geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. U stelde dat op deze foto's uw vader te zien is, die werd gedood door een kogel (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 1.1 en punt 5.2). Verder stelde u ook foto's te hebben neergelegd van uw huis in het dorp Mamfe, en van jongemannen die in het dorp Mamfe werden gedood (zie *Written Declaration Plural Application*, punt 3.1 en punt 5.2). Er dient echter opgemerkt dat op geen enkele manier kan worden vastgesteld dat op deze foto's werkelijk uw vader, en uw huis, te zien is. Alsook, kan geenszins worden vastgesteld dat deze foto's daadwerkelijk in Mamfe werden genomen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van het aanvullende stuk dat u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, is het stuk op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt."

Verzoeker laat de voormelde motieven inhoudelijk onverlet en voert hiertegen niet één concreet en dienstig argument aan.

Wel tracht hij middels bijkomende bewijzen alsnog aan te tonen dat zijn verklaringen en vrees weldegelijk zouden berusten op de waarheid.

Hoe het neergelegde psychologische attest in bijlage 3 bij het verzoekschrift tot zulke conclusie zou kunnen leiden, kan echter niet worden ingezien. In dit attest, uitgaande van een centrum-psychologe, wordt immers slechts aangegeven dat verzoeker de psychologe in kwestie vier keer consulteerde en dat hij ondersteund en opgevolgd zal worden. Nergens in dit attest wordt enige melding gemaakt van de concrete problematiek waaraan verzoeker onderhevig zou zijn of wordt er enige diagnose gesteld. Laat staan dat uit dit attest zou kunnen worden afgeleid dat hij aan ernstige mentale problemen zou lijden of dat dergelijke problemen in zijn hoofde te wijten zouden (kunnen) zijn aan zijn vermeende asielmotieven en vrees.

Het persartikel in bijlage 4 bij het verzoekschrift kan evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Vooreerst valt het op dat de herkomst van dit artikel niet kan worden nagegaan en hierbij geen auteur vermeld is. Verder is het niet duidelijk welke de betrouwbaarheid van dit online gepubliceerd artikel is. Voorts lijkt het artikel een gesolliciteerd karakter te vertonen. Zo blijkt uit de inhoud dat het minstens voor een deel gebaseerd is op de verklaringen van een familielid van verzoeker en is het opmerkelijk dat dit artikel, hoewel de moord op verzoekers vader reeds zou dateren van 22 juni 2018, uitgerekend zou zijn verschenen twee maanden later en gedurende de korte beroepstermijn voor het indienen van onderhavig beroep. Verder kan worden opgemerkt dat zulk persartikel enkel het bewijs vormt voor het gegeven dat dit artikel is gepubliceerd doch geenszins voor de juistheid van de inhoud en voor het gegeven dat de hierin aangehaalde feiten ook daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Bovendien wordt het persartikel niet neergelegd in het kader en ter staving van een geloofwaardig relaas. Aan zulk artikel kan hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kan het echter niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van een asielaanslag te herstellen.

Verzoeker houdt daarnaast vol dat het loutere gegeven een Engelstalige te zijn en aanwezig te zijn zou volstaan om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Reeds in het voormelde arrest van de RvV werd een aantal weken geleden echter vastgesteld dat noch het loutere gegeven Engelstalig te zijn, noch het geweld in het Zuiden van Kameroen, op zich volstaat om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming. Mede gelet op de motieven opgenomen in het voormelde arrest, wordt in de bestreden beslissing omtrent de neergelegde video's terecht aangegeven:

“Wat betreft de door u, in het kader van uw tweede verzoek, neergelegde video's, dient eveneens opgemerkt, dat zij de gedane vaststellingen niet weten te wijzigen. U stelde dat deze video's bewijzen hoe de regering huizen platbranden, en mensen vermoorden, in uw regio van herkomst (zie Written Declaration Plural Application, p. 6/22 – achterkant eerste blz). U stelde dat deze video's tonen dat er een genocide aan de gang is in het dorp Mamfe, en heel de Zuid-Kameroense regio. Opnieuw dient opgemerkt dat er op geen enkele manier objectief kan worden vastgesteld dat deze beelden werkelijk werd opgenomen in het dorp Mamfe of de Zuid-Kameroense regio. Daarenboven werd in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming reeds gesteld dat er in uw geval geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet (dd.17/08/2018). Deze vaststelling werd overigens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd (dd 8/08/2018).”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij opnieuw verwijst naar het geweld in Zuid-Kameroen en zijn profiel als Engelstalige en andermaal laat uitschijnen dat deze elementen zouden volstaan om in zijn hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, gaat verzoeker immers schromelijk voorbij aan de inhoud van het hoger reeds meermaals aangehaalde arrest van de RvV. In dit arrest wordt op omstandige wijze gemotiveerd waarom noch het loutere gegeven Engelstalig te zijn, noch de (veiligheids)situatie in verzoekers land en regio van herkomst aanleiding geeft tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. De informatie die verzoeker in het onderhavige verzoekschrift citeert is geenszins van zulke aard dat deze afbreuk doet aan de bestreden motieven en de eerder gedane appreciatie van deze elementen door de RvV. Uit deze informatie kan immers hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst de laatste weken dermate ingrijpend zou zijn gewijzigd dat deze heden voor verzoeker mogelijks wel een nood aan internationale bescherming met zich zou brengen. Integendeel dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde informatie volledig in lijn ligt (en zelfs gedeeltelijk overeenstemt met) de informatie die hij reeds aanreikte in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

5.5. Verzoeker tracht daarnaast te laten uitschijnen dat het loutere feit dat hij als afgewezen Engelstalige asielzoeker zou terugkeren in zijn hoofde zou kunnen leiden tot vervolging of ernstige schade.

Dienaangaande dient echter te worden vastgesteld dat uit de informatie die verzoeker in deze citeert, hoewel hieruit blijkt dat personen die vanuit het buitenland gedwongen worden overgebracht naar Kameroen riskeren te worden geïnterpelleerd, beschouwd als criminelen en onderworpen aan het betalen van smeergeld en te meer nu in deze informatie uitdrukkelijk wordt gesteld dat dit niet langer systematisch het geval is, niet kan worden afgeleid dat het loutere feit dat hij als afgewezen asielzoeker (al dan niet gedwongen) zou moeten terugkeren naar Kameroen in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming zou doen ontstaan. Bovendien kan worden aangenomen dat verzoeker, zo deze werkelijk vreesde te worden onderworpen aan vervolging of ernstige schade ingevolge zijn verblijf en afgewezen verzoeken om internationale bescherming in en terugkeer vanuit Europa, dit eerder zou hebben gemeld. Hij maakte hiervan in de loop van huidig verzoek om internationale bescherming en zijn eerste verzoek om internationale bescherming echter nooit eerder enige melding. Verzoeker toont voorts niet concreet aan dat, waar, wanneer of onder welke omstandigheden hij zou dreigen te worden geïnterpelleerd of vervolgd bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Kameroen.

5.6. Gelet op het voorgaande besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er geen nieuwe feiten of elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X / IV.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT